

"Ветеранська політика потребує злагодженої роботи всіх органів державної влади", — Галина Третякова

28.8.2026 - | Verkhovna Rada Ukrainy

27 серпня 2026 року Голова Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Галина Третякова взяла участь у презентації Спеціальної доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини «Про стан реалізації ветеранської політики в Україні».

У доповіді було відображено результати моніторингу дотримання прав ветеранів війни, членів їхніх родин та членів сімей загиблих Захисників і Захисниць України, визначено причини порушення їхніх прав, а також наведено рекомендації органам державної влади, органам місцевого самоврядування та органам місцевої влади щодо вдосконалення ветеранської політики в Україні.

Під час заходу Галина Третякова наголосила на ключових викликах і підходах до формування та реалізації ветеранської політики в Україні. Однією з ключових тем виступу стало питання визначення ветеранської політики як окремого напрямку державної політики.

Голова Комітету також наголосила, що ветеранська політика не може обмежуватися лише соціальним захистом. Вона охоплює широкий спектр державних політик та сфер суспільного життя — оборону, охорону здоров'я, соціальний захист, освіту, зайнятість, економіку, житло, місцеве самоврядування, реабілітацію, підприємництво, пенсійне забезпечення та інші напрями.

Водночас ветеранська політика не закінчується після завершення військової служби та продовжується навіть після смерті захисника чи захисниці — через збереження пам'яті та шани. Галина Третякова підкреслила, що Україна не повинна втрачати пам'ять про подвиг людей, які захищали державу під час повномасштабного вторгнення та в попередні роки війни.

Саме тому, за її словами, ветеранська політика є міжсекторальною та потребує злагодженої роботи всіх органів державної влади.

Окремо голова Комітету звернула увагу на проблему українського законодавства, значна частина якого сформувалася ще під впливом законодавчих підходів радянського періоду.

Вона зазначила, що чинне законодавство містить багато положень, у яких держава «гарантує безоплатно» певні послуги або пільги, однак на практиці виникає принципове питання: хто саме є відповідальним за реалізацію такої гарантії? Тому, за словами Галини Третякової, необхідно чітко визначати, хто є тим «фронт-офісом», який безпосередньо зустрічає ветерана та забезпечує реалізацію його права.

Також має бути визначена фінансова модель кожної пільги — за рахунок державного чи місцевого бюджету та з якого джерела здійснюється її фінансування.

«Безоплатного нічого нема. Потрібно чітко встановити, за рахунок чого надається та чи інша пільга», — зазначила голова Комітету.

У цьому контексті Галина Третякова згадала законопроект за реєстр. №5651-2 щодо пільг з оплати проїзду та деяких інших пільг, який передбачає механізм верифікації ветерана на етапі, коли він стає пасажиром. За її словами, відповідний механізм компенсації є достатньо складним та напрацьовувався за участю різних міністерств. Голова Комітету закликала підтримати цей законопроект і сприяти його пріоритетному розгляду у Верховній Раді України.

Окрему увагу у її виступі було приділено новим організаційним моделям підтримки ветеранів.

Серед них — фахівці із супроводу ветеранів. Це спеціалісти, які безпосередньо працюють із ветеранами та особами, на яких поширюється законодавство про статус ветеранів. Галина Третякова зазначила, що сьогодні таких фахівців налічується менше 3 тисяч осіб, однак доступ до ветеранів забезпечується не завжди.

Ще одним важливим елементом системи підтримки є ветеранські простори. Вони можуть використовуватися не лише для безпосередньої підтримки ветеранів, а й громадськими організаціями та іншими установами для реалізації відповідних ініціатив і є фактично в ЦНАПАх для ветерана.

Крім того, важливим питанням залишається розмежування повноважень між державними органами та територіальними громадами.

Голова Комітету наголосила, що після повернення до цивільного життя ветеран безпосередньо живе у громаді, а отже саме громада має відігравати важливу роль у його зустрічі, підтримці та забезпеченні доступу до необхідних послуг.

Водночас виникають практичні труднощі, особливо у великих громадах, де кількість ветеранів може бути значною, тому система має бути побудована таким чином, щоб жоден ветеран не залишався без належної уваги та доступу до передбачених державою можливостей і послуг, а держава має діяти проактивно.

Таким чином, ветеранська політика потребує не лише окремого законодавчого та інституційного оформлення, а й чіткого розподілу повноважень, визначення відповідальних органів, фінансових механізмів та ефективної взаємодії між державою, громадами та іншими учасниками системи.

https://www.rada.gov.ua/news/news_kom/274947.html